

SZEMLE.

HAZAI LAPOKBÓL.

Család és Iskola. 6. és 7. szám. Molnár Oszkár beszámol két tanítói továbbképző tanfolyamon a hallgatókhoz intézett kérdéseinek eredményéről. Öt kérdése közül kettő az előadásokra vonatkozott. Egyik az volt: szükségesnek tartják-e, hogy a tanfolyami előadásokat megbeszélés kövesse? 80·9% igennel, 19·1% nemmel felelt s az igennel felelők érvelése változatosabb és mélyebb volt. Arra: szükséges-e a hallottakról beszámolni, 61·17% felelt igennel, 38·2% nemmel, igen változatos megokolással. Arra pedig, mit szeretnének hallgatni a pedagógiából: aránytalanul nagy rész elméleti kérdéseket kívánt, de ahányan voltak, majdnem annyifélet; legtöbben a szociális pedagógia, kísérleti lélektan és pedagógia meg a gyermektanulmány körét jelölték meg. — Cs. Papp J. az olasz középiskolai tanárok gyűléséről tudósít.

Foia Scolastica (XV. évf., 1913., szerk. Negruțiu I. F., Balázsfalva). 5. szám. Pop I. a figyelmetlenség okait három csoportra osztja: 1. bio-fiziológiai okok: általános vérszegénység, szervi bántalmak, serdülés kora, az alvás elégtelensége, testgyakorlás hiánya; 2. pszichológiai okok: nagyfokú szellemi fáradtság, a felfogó típusok tekintetbe nem vétele, valami elfoglalja a gyermeket, a képkapcsolódás iránya; 3. pedagógiai okok: igen sokáig tart a figyelés, nem érthető az előadás. — Seni V. tanítási leckét bírál; a hivatalos rész tanítógyűlés lefolyását ismerteti; az irodalmi rovat a Ghibu szerkesztette pedagógiai évkönyvet mutatja be. Ennek főcikkeit Rein, Natorp, Foerster e mű számára írta.

Irodalomtörténet (II. évf., 1913., szerkeszti Pintér Jenő). 4. szám. Király György szót emel Szemák István Ifjúsági könyvtárjegyzék című műve ellen, melyet a miniszterium megbízásából szerkesztett a középfokú iskolák ifjúsági könyvtárai számára. Kimondja és megokolja, hogy ez az irodalmi oktatás követelményeinek s régi hagyományainak nem felel meg, a szerzőnek kellően megállapodott elvi álláspontja nincs, kellő irodalmi és esztétikai érzéke hiányzik, s amit emleget: vallás, erkölcs, hazafiság, csak nevek szerint élnek a jegyzékben; a prűdéria igazgatja a tollát, a kényes mondatokat és kifejezéseket hajhássza, de nincs érzéke a műalkotások egésze iránt.

Jövő Nemzedék (Pécs, I. évf., megjelenik havonként kétszer; szerk. Ember János). A mainál mindenben különb nemzedék k

kulását azzal akarja szolgáltni, hogy «hozzáférhetőbb modorban, jórészt elbeszélések, példák, epizódok keretében a magán- és köznevelés feladataira, eszközeire» mutat rá. A családra kíván hatni. Reméljük, hogy a szerkesztő nagy jóakarata az iskolára közvetlenül is hatni tud.

Kereskedelmi Szakoktatás (XXI. évf., 1912—13., szerk. Antalfi Artur). 6. szám. Két cikk a magyar nyelvi és irodalmi oktatásnak a kereskedelmi iskolában való félszeg helyzetével foglalkozik. *Herzfeld M.* olyan változást kíván, amely után tanuló és tanár is érezze e tantárgynak az egész tanulmánykörbe való beletartozását; nagyképű címek helyett kevesebb, de őszintébb és igazabb tudást adjanak. *Heger F.* pedig a baj okát abban látja, hogy a kereskedelmi iskola magyar irodalmi tanterve tulságosan a középiskolai tanterv hatása alatt áll.

Magyar Középiskola. 3. szám. *Lakatos V.* befejezi a középiskolai reform vezetőgondolatairól szóló összefoglalását, anélkül azonban, hogy a hazai törekvések irányait jellemezte volna. — *Zibolen E.* Ostwald biográfiai módszerét ismerteti, *Ruska* füzetere (Schulelend und kein Ende 1911.) hivatkozva. — *Mátrai R.* a kinematográf iskolai értékesítését ajánlja. — *Lányi E.* és *Vucskits J.* között a művészi nevelés és a zenei oktatás viszonya vita tárgya. — *Nagy József* a hamburgi reálistiskolákban szerzett tapasztalatait közli, nem nagy elragadtatással.

Magyar Társadalomtudományi Szemle. 3. szám. *Pauler Ákos* Széchenyi társadalmi erkölcsstanát jellemzi. Két erkölcsi meggyőződés szabályozza Sz. minden törekvését: egyrészt a bátor önértetből fakadó önbizalomnak, másrészt a folytonos önbírálatnak követelménye. «A munka moráljának megteremtése Sz. életének és tanításának abszolút eredménye, amelyet csak az vallhat, aki hisz az életben; saját erejében és a jövőben. Addig vagyunk az ő követői, míg ezt a hitet akarjuk és tudjuk vallani».

Nemzeti Kultúra. 2. szám. *Molnár Viktor* (A magyar kultúra fejlődésének útjai) e tételeket állítja fel: 1. hazánk kulturája minden más és közelebbi meghatározás nélkül csak magyar lehet; 2. fejlesztésében bizonyos egységességre és állandóságra van szükség; 3. a magyar kultúra közossége ellen törő partikuláris kulturákat a saját erejökre és szabadságokra kell bízni s minden erőnket a magyar kultúra megerősítésére fordítani. — *Kemény Gábor* az elemi iskolából a gimnáziumba átmenő részére az elemi 4. osztály után előkészítő, egyéves tanfolyamot kíván a gimnáziummal kapcsolatban és sürgeti